STAATS NIEUWS

WELKE GELEERDEN ZIJN ER MET JULLIE?

SHEIKH ABU KHABAB AL-IRAQI

Het weerleggen van de twijfel:

Welke geleerden zijn er met jullie?

الحمد لله وكفى، والصلاة والسلام على النبي المصطفى، وعلى آله وصحبه ومن لهديه اقتفى، أما بعد:

Want voorwaar onder de onzekerheden waarmee de onruststokers de Islamitische Staat provoceren, om (zo) de mensen op te hitsen tegen de Staat, zijn hun gezegden: "Waarlijk, de Islamitische Staat is tegen hetgeen waarop de waarachtige geleerden zitten. En er is geen enkele geleerde naar wie ze refereren die het eens is met hetgeen zij doen en op hetgeen zij zitten. In werkelijkheid hebben 'de geleerden van de Mujahideen' en degenen die aan het hoofd staan van hen, al-Maqdisi en Abu Qatada, de dwaling van de Islamitische Staat en hun Khawarij ideologie duidelijk bepaald en blootgesteld. Dus hoe kunnen we ons verzetten tegen al deze geleerden en de Islamitische Staat volgen, vooral wanneer hij degene is die niet terugkeert naar enige betrouwbare geleerde wat hun gezegden en hun daden betreft?!"

Deze twijfel werd onder velen van de Mujahideen verspreid, laat staan onder het gewone volk dat onverschillig staat tegenover het feit dat de gevolgen hiervan (de onzekerheden) al dan niet verzwakt werden, met de lof van Allah, na recente gebeurtenissen en feiten die de verzinsels blootstellen in wat er over Dawlah gezegd wordt en wat er van verschillende beschuldigingen en onzekerheden aan hen toegeschreven wordt. Een rechtvaardig en intellectueel persoon zal hun oprechtheid, de correctheid van hun methodologie, het feit dat de Islamitische Staat immers het verblijf van Ahlu-Sunnah is en hun verrijking in deze tijd niet betwijfelen. Niemand blijft aan deze twijfel vasthouden behalve de fanatieke aanhangers van persoonlijkheden die nog nooit eerder de geur van rechtvaardigheid geroken hebben of eer binnen de oppositie gekend hebben.

Het is mijn plicht om eerst en vooral twee zaken uit te leggen die de meerduidigheid en de vaagheid bij de onpartijdige zoeker van de waarheid zal weghalen.

Ten eerste: Voorwaar, de realiteit binnen deze twijfel is dat de (aanhangers) van deze twijfel de waarheid gekoppeld hebben aan personen. Bijgevolg vellen ze een oordeel over Dawlah dat gebaseerd is op de begeerten en op de meningen van deze personen, die zij beschouwen als de maatstaf van wat de waarheid betreft en van datgene wat de waarheid onderscheidt (de valsheid). Dus wanneer de Islamitische Staat zich distantieerde van het geheel aan (eigen) meningen, welke de twijfelaars zich als de waarheid inbeelden, beschouwden die de Islamitische staat als afgedwaald van de waarheid. Dit omvat de realiteit in hun spreken, hoewel ze deze verbloemen door er een andere uitleg aan te geven. Dit is tegenstrijdig met de meest elementaire principes waaronder de Salaf zijn overééngekomen en waaronder het Jihadi rijk voor een lange tijd gevoed en grootgebracht werd: d.w.z dat de waarheid niet gekend is onder de mensen en dat de Jama'ah degene is die overeenstemt met de waarheid, ook al is dit één iemand. Dit is de Shar'i realiteit, bevestigd door de Koran en de Sunnah en de vrome Voorgangers van onze Ummah.

En wanneer aan hen die met deze twijfel naar voren komen het volgende gevraagd wordt:

"Wie zijn de geleerden die jij bedoelt waarvan de Islamitische staat verschilden? Zijn het geleerden of heersers zoals Aal-Shaykh, Ali Jumu’ah en hun soortgenoten? Of zijn het de Islahiyyoon zoals Salman? Of de Surooriyyah zoals Nasir al-’Umar en at-Tarifi? Want al deze mensen verschilden vooraf (reeds) van al-Qaeda en heeft voorheen geen verzoening met hen gezocht. En ze hadden geen enkel effect op de manhaj van al-Qaeda.

We weten niet hoe at-Tarifi in deze context is verschenen en (nu) het vaandel van de waarheid is geworden en hoe het komt dat de Minbar van Tawheed propaganda voor hem verspreidt.

En (het enige) wat voor jullie overblijft om te zeggen, is (het volgende) : Wat wij hier (overigens) bij bedoelen zijn degenen (de geleerden) die zich aan de Jihadistische Beweging toeschrijven en die (als het ware) hun theoretici geworden zijn en die (toch) door de Islamitische Staat getroffen worden, zoals al-Maqdisi en Abu Qatada.

Dus zeggen wij tegen hen: De realiteit die achter jullie beweringen schuilt is (het feit) dat deze twee mensen de norm vormen die de waarheid van de valsheid naar jullie meningen onderscheidt. Bijgevolg zijn jullie enkel fanatiek tegenover hen en werden jullie enkel kwaad in hun belang. Dus wanneer jullie je spraak verfraaiden en zeiden "Jullie hebben de geleerden onderdrukt", bedoelden jullie enkel deze twee mannen!

Ten tweede: Wij zijn het eens met jullie dat zij mensen van deugdzaamheid en hoge status zijn, maar was Sayyid Imam geen geleerde die deze eigenschappen allebei bezat, een hoge status en daarboven de jihad (die hij voerde op de weg van Allah)? Maar zelfs met dat (het bezitten van deze karakteristieken) werd zijn standpunt betreffende al-Qaidah niet als het laatste woord gezien. Daarentegen weerlegden de ideologen van al-Qaidah, waaronder Abu Yahya, hem. Dus waarom hebben wij ons (wel) neergelegd bij de gedachte dat Sayyid Iman afdwaalde en hebben (wel) wij ingestemd met de gedachte dat zijn begeerten hem overwelmde, terwijl we (deze gedachte) verwerpen (wanneer ze) betrekking heeft tot deze twee (al-Maqdisi en Abu Qatada)?!

De realiteit binnen deze zaak is dat een geleerde getroffen wordt door begeerten en wensen plus door de ziektes van het hart die hem zelfs naar afvalligheid zouden kunnen leiden (We zoeken toevlucht bij Allah tegen iets dergelijks). Dit zien we (vooral) in de staat waarin vele geleerden van de Tawagheet zich (de dag van vandaag) bevinden, waarbij ze kennis niet als een vereiste stellen voor het verkrijgen van leiding.

Ibnul Qayyim heeft een aantal redenen duidelijk gesteld die een persoon verhinderen tot het vergaren van kennis en om zo op deze manier leiding te vinden. Hij zei: "...De derde reden is de aanwezigheid van hetgeen het belet, en dat is ofwel Hasad (afgunst) ofwel

Kibr (hoogmoed)... Het is een ziekte voor de eerste (generatie) tot en met de laatste die zal komen behalve voor wie Allah hiertegen beschermd heeft." Voorwaar Imam Ibnul Qayyim (Moge Allah hem genadig zijn) heeft de waarheid gesproken betreffend de twee bovenstaand genoemde mannen die ofwel bedorven zijn door afgunst ofwel door hoogmoed. En éénieder die (iets) van hen leest of naar hen luistert, zal merken dat dit kennelijk is aan hun artikels en dat ze niet in staat zijn om dit te verbergen. Dit heeft er toe geleid dat zij mensen laten afwenden van de waarheid en zo (zelf) afgedwaald werden en anderen afdwaalden.

Shaykhul Islam zei: "De persoon van begeerten, de begeerten maken hem blind en doof." Daarenboven zei hij: "En het is zijn intentie niet om de deen uitsluitend aan Allah toe te wijden of de kalmia van Allah het hoogste te maken. Daartegenover is het zijn intentie om liefde voor zichzelf en zijn groep te verzamelen, om Riya te plegen (de intentie om op te vallen) opdat hij (zo) hoger geplaatst en geprezen wordt (onder de mensen) of om één van de doelstellingen van deze Dunya te behalen. Veeleer tonen de mensen van begeerten hun kwaadaardigheid tegenover degenen die met hen (van mening) verschillen, ook al is het een mujahid die beloond werd voor zijn ijtihad.
Maar zijn tevreden met degenen die met hen eens zijn, ook al is het een onwetend iemand met een slechte intentie. Dus hun loyaliteit én vijandigheid is (slechts) gebaseerd op begeerten en niet op de deen van Allah en Zijn Boodschapper (sallallahu 'alayhi wa salam)."

Vervolgens heb je al-Maqdisi die op verschillende tv-zenders van de Tawagheet hun harten aan het bedaren is conform hun begeerten. Dit terwijl hij leugens toeschrijft aan Allah, zich tegen de Milatu-Ibrahim keert en verhindert dat de waarachtige personen worden geliefd. En dan heb je Abu Qatada die geen woord durft te lossen omtrent de deelname van zijn land aan de coalitie van de kruisvaarders. Hij ontlokt geen woord rond het oordeel van de afvallige piloot. Maar wanneer het op een misstap of een vergissing van een individu binnen Dawla aankomt, schrikt de kritiek van enige critici hen niet af.

Ten derde: De Islamitische Staat werd door de mensen van kennis bijgestaan waaronder diegenen die door al-Qaida publiekelijk naar buiten werden gebracht.Zoals Sheikh Abu Sulayman as-Somali die opriep tot het zweren van trouw aan de Islamitische Staat, Sheikh Abdurraheem Ad-Dost die door Sahab media naar voor gebracht werd en Sheikh Hamad al-Humaidee en Sheikh Musa’id. Dit laat de bewering (duidelijk) vernietigd en weerlegd achter.

Ten vierde: Dus de valsheid van de bewering (Welke geleerden zijn er met jullie?) is duidelijk blootgesteld en bovendien is het klaarblijkelijk geworden dat de Ijma' (de consensus) die zij beweren enkel en alleen een vals beweerde Ijma' is.Dit is bovendien ook het geval wanneer wij vermoedelijk aannemen dat er zich een Ijma' kan voordoen in dit tijdperk, want Shaykul Islam heeft duidelijk gemaakt dat de Ijma' waarvan het feit aannemelijk is die uit de tijd van de sahaba is. En in een andere overlevering, uit de drie eerste generaties.

Ten vijfde: Als hetgeen voorafging niet werd vastgesteld, dan is het verplicht om met deze onenigheid naar het Boek (de Koran) van Allah en de Sunnah van Zijn profeet (Sallallahu 'alayhi wa salam) terug te keren. Allah, de Meest Verhevene zei:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواتَسْلِيمًا

"Meer nee, bij jouw Heer! Zij zullen niet geloven totdat zij jou (o Mohammed) tussen hen laten oordelen over hun geschillen, en vervolgens geen enkele vorm van weerstand in zichzelf ondervinden tegen datgene jij oordeelt en zij zich (daaraan) volledig overgeven." (Surah an-Nisaa' (4), vers 65)

En het is niet aan het gezegde 'zo en zo, dit en dat' (om hierover te oordelen).

Als conclusie wil ik eindigen met een vermaning voor de volgers van de Islamitische Staat, van de soldaten tot zijn aanhangers, namelijk dat ze Taqwa hebben voor Allah met betrekking tot hun zelf en dat ze rekening houden met hun harten. Want voorwaar onder degene van de mensen die zijn afgedwaald, bevindt zich het grootste teken voor degene die de status van zijn Rabb vreest. Want het verdedigen van de Islamitische Staat zal niet tussen jou en Allah komen als het niet enkel en alleen oprecht voor het Aangezicht van Allah was. In de manier waarop Allah het bevolen heeft, met de volgende woorden van Allah de meest Verhevene, in ons achterhoofd gehouden:

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِوَقَلْبِهِ

"... En weet dat Allah tussen een persoon en zijn hart kan komen..." (Surah al-Anfaal (8), een gedeelte van vers 24)

والحمد لله رب العالمين

Geschreven door de Sheikh,

Abu Khabbab Al-‘Iraqi

i